

«Шемонаиха - өлкенің мәдени
орталығы»
Ұлылардың тізімдемесінен.
Тағы басқалар ...

«Шемонаиха - культурный
центр края»
В описаниях Великих.
И - не только...

«Shemonaiha – is the cultural
centre of territory»
In the descriptions of the Great.
And – not only...

Анатолий Степанович Иванов (1928-1999 ж.ж)

Анатолий Степанович өз жерлестері мақтан тұтатын адамның бірі. 1928 жылы 5 мамырда Шемонаиха ауылында шаруа отбасында дүниеге келген. 1936 жылы әкесі қайтыс болып, барлық үй шаруасындағы жұмыстар 9 жасар баланың мойнында қалады. Анатолий мектеп өміріне көп қатыспайтын қарапайым, үндемейтін бала еді.

8 - сынып оқып жүргенде өлеңдер жаза бастады, дегенмен сыныптастары жазғанын келекелеп «ода» деп атайтын еді. 1945 жылы мектеп бітірген ол Қазақ Мемлекеттік университетінің журналистика факультетіне оқуға түседі. Студент кезінде де алғашқы өлеңдерін, мақалаларын, очерктерін жаза бастады. Оқуын бітірген ол өмірлік серігімен бірге Семейге келіп, «Прииртышская правда» газетінің ауылшаруашылық бөліміне әдеби қызметкерлігіне орналасты. Осы жерден әскер қатарына шақырылады. Қиыр Шығыста байланыс қатарында болды, бірақ жазған очерктеріне байланысты оны «Знамя Победы» («Жеңіс Туы») әскерлік редакциялық штабының газетіне қабылдады. Әскери қызметтен запасқа шыққан оған Новосибир облысының Ташковский ауданына «Ленинское Знамя» («Ленин Туы») газетіне редакторлық қызметті ұсынды.

1958 жылы А.С.Ивановтың «Повитель» атты бәрәнше романы жарыққа шықты. Ал «Тени исчезают в полдень»

(«Көлеңке талтүсте жоғалады») роман-эпопеясы жарыққа шыққанда жазушы оқымысты халыққа кеңінен танылды. Оны Мәскеуге «Молодая гвардия» («Жас гвардия») журналына шақырды, сонымен қатар ол түсіріліп жатқан киноның сценариймен де жұмысын жүргізген еді. Жеті сериялық сол өз атымен шыққан киносына КСРО Министрлер Кеңесінен ол Мемлекеттік сыйлық алды, сондай-ақ жазушының атақ - абыройы күннен-күнге арта түсті.

1984 жылы кеңес мәдениетіне үлкен еңбегін сіңіргені үшін А.С.Иванов Социалистік Еңбек Ері атағына ие болды.

1969 жылдан бастап «Молодая гвардия» («Жас гвардия») журналының бас редакторының орынбасары, КСРО Жазушылар Кеңесін басқарудағы хатшысы, СОКП XXVII съезінң делегаты, КСРО Жоғарғы Кеңесінің бірнеше отырысының депутаты болды. Осындай жұмыстарды атқара отырып, ол өзінің туған жеріне жиі келіп тұрды. 1978 жылы А.С.Ивановқа «Шемонаиха қаласының Құрметті азаматы» атағы берілсе, 1999 жылы «Шемонаиха ауданының Құрметті азаматы» атағы берілді. Жазушының өскен үйі - Алтайская, 9 үйінде мемориалды тақта, ал туғанына 80 жылдық мерейтойына арнап, 2008 жылы екі мүсіні тұрғызылды: оның бірі - өз отанында тұрса, екіншісі жазушының атын алған Выдриха ауылында тұр. 2009 жылы жасыл желекті жердегі құзға Мария Воронованың бейнелі скульптурасы қойылған.

Иванов Анатолий Степанович (1928-1999 гг.)

Анатолий Степанович является одним из тех людей, которыми по праву гордятся земляки. Родился 5 мая 1928 года в с. Шемонаихе в крестьянской семье. В 1936 г. умер его отец и на плечи 9-летнего мальчика легли основные заботы по хозяйству.

Рос Анатолий скромным, неразговорчивым юношей, практически не участвовал в общественной жизни школы. В 8-м классе начал писать стихи, которые одноклассники в шутку называли «одами». В 1945 г. закончив школу, поступил в Казахский Государственный университет на факультет журналистики. Во время учебы начал писать первые корреспонденции, статьи, очерки. После окончания учебы, будучи уже женатым человеком, приехал в г. Семипалатинск и устроился литературным сотрудником

«Шемонаиха - өлкенің мәдени
орталығы»
Ұлылардың тізімдемесінен.
Тағы басқалар ...

«Шемонаиха - культурный
центр края»
В описаниях Великих.
И - не только...

«Shemonaiha – is the cultural
centre of territory»
In the descriptions of the Great.
And – not only...

в сельскохозяйственный отдел газеты «Прииртышская правда». Отсюда призывается в армию. Службовым связями на Дальнем Востоке, но после опубликования очерка в газете «Знамя Победы» был зачислен в штат армейской редакции газеты.

После демобилизации ему предложили должность редактора в газете «Ленинское Знамя» Ташковской области Новосибирской области.

В 1958 г. вышел первый роман А.С. Иванова «Повитель», а после появления романа – эпопея «Тени исчезают в полдень» писатель стал широко известен читающей публике. Его пригласили в Москву в журнал «Молодая гвардия», одновременно он начал работу над киносценарием фильма. Семисерийный фильм, с одноименным роману названием, получил Государственную премию Совета Министров СССР, это еще больше повысило и укрепило авторитет писателя.

За большой вклад в развитие советской культуры в 1984 г. А.С. Иванов был удостоен звания Героя Социалистического Труда.

Плодотворную творческую работу на протяжении многих лет писатель сочетал с активной общественной, редакторской и государственной деятельностью. С 1969 г. был заместителем главного редактора, редактором (1972) журнала «Молодая гвардия», являлся секретарем правления Союза Писателей СССР, делегатом XXVII съезда КПСС, депутатом Верховного Совета СССР нескольких созывов. Несмотря на свою занятость, часто посещал родную землю. В 1978 г. Иванову А.С. присваивается звание «Почетный гражданин г. Шемонаихи», в 1999 г. – звание «Почетный гражданин Шемонаихинского района». На доме, где вырос писатель, по ул. Алтайской, 9 установлена мемориальная доска, а в год 80-летия со дня рождения, в 2008 г. – сооружены два бюста, на его родине и в селении Выдрихе, в сквере школы, носящем имя писателя, в 2009 г. – установлена скульптура Марьи Вороновой на утесе, названном зеленодольцам ее именем.

Ivanov Anatoliy Stepanovich (1928-1999)

Anatoliy Stepanovich is one of those people, who are the real proud of their compatriots. He was born on 5 May, 1928 in the village of Shemonaiha in the family of a peasant. In 1936 his father died and a 9-year old boy took on his shoulders the main cares about householding.

Anatoliy grew modest, not talkative youth, he practically did not participate in the public life of the school. In the 8th grade he began to write poetry, which his classmates in fun called "odes". In 1945 having finished school, he entered the Kazakh State university, the faculty of journalism. During the studies he began to write the first correspondences, articles, essays. After graduating the university, being already married, he arrived in Semipalatinsk and settled down as a literary employee in an agricultural division of the newspaper "Priirtyshskaya pravda". Is it from here that he joined the army. He was a soldier in the signal service, but after publishing the essay in the newspaper "The banner of the Victory" was enrolled in staff of the army editing of the newspaper.

After demobilization he was offered the job of the editor in the newspaper "The Lenin Banner" in the Tashkovskiy region of the Novosibirsk area.

The first novel by A.S.Ivanov "Povitel", appeared in 1958. But after appearing the novel - epopee "Shades disappear at noon" the writer became broadly known among the reading public. He was invited to Moscow to work in the journal "Molodaya gvardia", simultaneously he began to work on the script to the film. The film of seven series, with the same name as his novel, got the State award of the Minister Council of the Union of Soviet Socialist Republics; this also contributed to the authority of the writer.

For big contribution to the development of the Soviet culture in 1984 A.S. Ivanov was awarded the rank of the Hero of the Socialist Labor.

For many years the writer combined resultative creative work with successful public, editorial and state activity. Since 1969 he was the deputy main editor of the journal "Molodaya gvardia", worked as an administrative secretary of the Alliance of the Writers of the Union of Soviet Socialist Republics, the delegate of the XXVIIth convention of the Communist party of the Soviet Union, the deputy of the Supreme Court of the Union of Soviet Socialist Republics several times. In spite of his being busy, he often visited his native place. In 1978 Ivanov A.S. was assigned the rank "The honorable person of Shemonaiha", in 1999 – the rank "The honorable person of the Shemonaihinskiy region". On the house, where the writer lived, 9, Altaiskaya street the memorial board was installed and to the author's 80th anniversary in 2008, two busts were built, in his native place and in the village of Vydriha, in the schoolyard of the school named after the writer, in 2009 – the sculpture of Maria Voronova was installed on the cliff, which was given her name.